

Budapestre vonatkozó újságcikk

394.9

Szerző:

Hely

Cím:

Megdöböntő haszontalanságok miatt történik ma a legtöbb öngyilkosság

Idő

"1925"

Forrás:

Az Est

Megdöböntő haszontalanságok miatt történik ma a legtöbb öngyilkosság

Nyilatkozatok az öngyilkosságok szaporodásáról. Vasárnap húsznál több öngyilkoshoz hívták a mentőket

— Az Est tudósítójától —

A tegnapi vasárnap ismét váratlan emelkedést hozott az öngyilkosságok számában. A mentőknek húsznál több esetben kellett kivonulniuk és az öngyilkosok egy része igen súlyos állapotban van.

Az utóbbi időben alig múlik el nap, hogy hárman-négyen ne akarnák eldobni maguktól az életet. Vasárnapokon különösen jól arat a halál, amiut azt a tegnapi nap mindennél ékebben szölvöbban bizonyítja. Munkatársunknak

löbb kórházi főorvos,

aki közvetlen közlölrel figyel az öngyilkosságok lélektanát, a halál önkéntescinek megszapordásáról a következő érdekes felvilágosításokat adta:

— Amitől féltünk, úgy látszik, bekövetkezik. Az öngyilkosságok számában pillanatokra sines visszaesés, a statisztika állandó emelkedést mutat.

A tegnapi vasárnap jóformán koronája volt az eddigieknek

és mégsem állíthatjuk azt, hogy elértek azt a pontot, amelyen túl nem szaporodik az öngyilkosságok száma. Az emberek idegrendszeré van megváltozva s ez még a gazdasági helyzet bajainál erősebben hozzájárul az öngyilkosságok szaporodásához.

— Es az is érdekes, hogy a mai élet sok viszontagsága különösen a nőket érinti meg. A férfiak valapivel jobbat

— Ezelőtt érthető okokból lettek az emberek öngyilkosok. Aki súlyos bünt követelt el, megbánta és a megtorlást így akarta elkerülni, akit az életben nagy csapás ért, akinek minden reményeége tönkrement: ezek voltak az öngyilkosok táborának főerősségei. Nagyon nagy számban jelentek az után csalódott szerelem áldozatai is. Ma ezek a kategóriák vagy teljesen eltűntek, de legnagyobb részét elmosódtak. Az emberek nem figyelnek túlságosan az élet körülményeire és oly dacos nemlörödömséggel dobják el maguktól az életet.

Ma olyan esekélységek miatt lesznek öngyilkosok, hogy az már valósággal megdöböntő

és míg ezelőtt éveken keresztül nem fordult elő az, hogy egy összeszórtalkozás öngyilkossággal végződjék, ma nem múlik el hét, hogy ilyen esetből kifolyólag valaki ne kerüljön a kórházakba.

— Hogy mennyire beteges az emberek idegrendszerének ez a leromlottsága és hogy mennyire megfertőzte az egész társadalmat, arra a legjellemzőbb

egy kis eseléd lány esete,

aki hosszú idő óta szolgált egy helyen, szerette a gazdáit és azok is megváltak vele elégedve. Egy este kimenőt kért és az asszonya azzal a feltétellel engedte el, hogy 19 órára hazajön. A lány ezt meg is ígérte, de hogy, hogy nem, csak reggel 7 órakor vetődött haza.

— Az asszonya ekkor — mindkettőjük egybehangzó előadása szerint — rászólt és ezeket mondotta:

— Ejnye, Zsuzsi, hát így bíráltom én a szavadban?

— Zsuzsi elcsirta magát,

beszaladt az úriszobába, az úr főkjából kivette a revolvert és mellbelötte magát.

— Ilyen eset nem fordult elő békében soha. Hogy mennyire az idegek túlfeszültsége okozta a kis Zsuzsi tragédiáját is, arra legjellemzőbb, hogy amikor a mentők eljöttek az öngyilkos lányért és az orvos kijelentette, hogy sebzültsége nem életveszélyes, Zsuzsi felemelkedett a hordágyon és így szólt az asszonyához:

— Ugy-e, nagyságos asszony, ha felgőgögnölök, visszavesz?

— A kis Zsuzsi esete a lehető leg-

ékebben bizonyítja, hogy nem azért szaporodtak el az öngyilkosságok, mert az élet súlya már tarthatatlan, vagy legalább is nem csak azért. Az emberek

nagyon kevésse ellenállóképesek és nem igen bíznak abban, hogy érdemes a márt átharcolni a jobb holnapért.

Azok, akik azelőtt sziklakat is elgördítettek az útkjából, egy kavicsban is megböllanak, és összesnek. Sajnos, amíg az élet jobbra nem fordul, ez a szörnyű epidémia továbbra is pusztítani fog. Különösen a vasárnapok és az ünnepnapok féltelmetesek, mert akkor az elkeseredett ember fájdalmát még jobban növeli az, hogy mások vidáman, örülnek az életnek és annál könnyebben nyújtja ki kezét a revolver vagy mérge után.

Az öngyilkosok szörnyű légiója pedig egyre nő. Nincs senki, aki megakadályozná, hogy egyre többen ne álljanak be a hosszú sorba.

Vasárnap egész nap egymás után rövid időközökben csegett a mentők telefonja és balesetekhez, rosszullétekhez és öngyilkosságokhoz hívták őket.

A mentők autói kevésnek bizonyultak a kivonulásokhoz és ezért kénytelenek voltak autotaxit és bérkocsit igénybe venni.

Húsznál több öngyilkossági kísérlethez hívták ki a mentőket, amelyek közül a súlyosabbak a következők:

Rcisz Adolf 50 éves kereskedő a Tompa ucca 19. számú házban levő lakásán idegromában hasbaszúrta magát.

A Ferenc József rakpartról Franciska Stefánia 82 éves magánzó a Dunába ugrott. Kimentték.

Finiczey János 20 éves kelmeffestő a Tatai uton mellbelötte magát.

Susenka Erzsébet 29 éves hivatalnoknő a Ferenciek terén öpiromot vett be.

Fischer Rezső 20 éves ezüstműves a Timár ucca 22. szám alatti lakásán. — Kőcsán Teréz 27 éves varrónő a Városmajorban. — Móricz István 27 éves laboráns a Róday uccában. — Széles Margit 23 éves eseléd a Hunyadi ucca 13. számú házban. — Kurucz Dezső 22 éves gyári munkás a Ceglédi út 14. számú házban levő lakásán és Moskó Teréz 30 éves eseléd a Lovag ucca 16. számú házban lögköldattal megmérgezte magát.

Az éjszaka Török Árpád 27 éves váskereskedő a József köruton egy bérkocsiban megszurta magát. A társaságában levők hazavitték a Futó ucca 13. számú házban levő lakására, ahol újból mellbeszurta magát. Ez aserülés olyan súlyos volt, hogy a Rókus-kórházba kellett szállítani. Valamennyi életuntat itt ápolják.